

Hobbyisten aller tijden

Steevast blijven imkers onder elkaar zich hobbyisten noemen. Frans Janssen houdt het in Bijen 2/5 zelfs op 95%. Maar was het niet ene staatssecretaris Ploeg die tijdens een Algemene Vergadering van de VBBN in de jaren tachtig de uitspraak deed dat de overheid zeker geen hobbyisten gaat ondersteunen met een onderzoekcentrum. Iedereen, ook de imker met een of twee volkjes in de achtertuin oefent een bedrijf uit! Vandaar de financiële bijdrage per imker voor de Ambrosiushoeve. Dus toch geen hobbyisten?!?

204 De imkerwereld is nu weer een klein beetje overvallen met de aangescherpte eisen voor het honingetiket, ik ga ze hier niet allemaal herhalen maar ik vind het een goede zaak. Steeds meer honing wordt er langs de weg, op markten, braderieën enz. aangeboden. De mooie zomers van de afgelopen jaren en daarmee samenhangend een ruime honingoogst heeft veel imkers aangezet om nieuwe wegen te zoeken om hun produkt aan de man/vrouw te brengen. Kortom, hobbyisten? slaan de vleugels uit. Uit de veranderde structuur cursussen bijenteelt blijkt opnieuw dat de Overheid de imkers absoluut niet ziet als hobbyisten. Neem louter de naamgeving. De cursus voor beginners, de basiscursus, heet voortaan 'Verzorgen bijenteelt' (een afschuwelijke naamgeving. Je kunt 'bijen verzorgen' maar geen bijenteelt). De cursus voor gevorderden bestaat niet meer. Daarvoor in de plaats komt, jawel, 'Bedrijfsvoeren bijenteelt' Dus toch geen hobbyisten?!? Als de gezamenlijke besturen van de verschillende bijenbonden ervan overtuigd zijn dat ruim 90% van hun leden bestaat uit hobbyisten en/of hobbyisten met een uit de hand gelopen aantal volken, waarom laten ze zich dan de bedrijfsmatige benadering aanleunen? Een andere vraag is of deze ontwikkeling de imkers eigenlijk wel interesseert of zijn ze te druk met de bijen en laten ze dit geheel over aan de bestuurders met de gedachte 'daarvoor hebben we ze nu juist gekozen'.

bestuurder van elke willekeurige bijenbond. De voorzitter van de Leidse vereniging, de heer Erik Kerkvliet stelt in zijn 'woord vooraf' het volgende: 'Iedere laatste zaterdag van de maand maart worden de leden van de VBBN in de gelegenheid gesteld tot het bijwonen van de Algemene Ledenvergadering. Onze vereniging is een subvereniging van de VBBN en het zou dus vanzelfsprekend moeten zijn, dat er aandacht wordt besteed aan deze bijeenkomst. Bij het doornemen van veertien oude Stertselaars valt echter op dat er nauwelijks aandacht aan dit onderwerp wordt besteed. Onwillekeurig bekruipt je dan het gevoel: 'leeft het wel voldoende bij de leden'. Voelen we ons wel betrokken bij de moederorganisatie? Of is de VBBN er slechts voor de verzekering van onze bijenvolken en/of voor het blad Bijen? Dit zo overdenkend kom ik tot een vergelijkend onderzoek. Wat doet de imkersvereniging Leiden voor haar leden? Wij organiseren jaarlijks acht bijeenkomsten, veelal nodigen wij deskundige sprekers uit. Bij voldoende deelname starten we elk jaar met een of meerdere cursussen. Wij organiseren de milieubijenmarkten en werken mee aan diverse tentoonstellingen met als doel het bevorderen van de bijenteelt in de meest ruime zin des woords. Verder zijn we financieel gezond en kunnen we de contributie laag houden. Het aantal leden stijgt nog steeds. De betrokkenheid van de leden is groot, zelden wordt tevergeefs een beroep gedaan op vrijwillige medewerking. De Stertselaar verschijnt vijf keer per jaar en is het aanzien zeker waard. Waarom gaat het de landelijke vereniging dan minder goed? Het aantal leden loopt terug, de financiële situatie is minder rooskleurig. Is de grootschaligheid dan toch niet de juiste formule? Zijn wellicht de personeelskosten te hoog? Erik besluit met de woorden: 'Wij zullen de discussie kritisch volgen, waarbij we niet uit het oog mogen verliezen dat een gezonde moederorganisatie in ons aller belang zal zijn'.

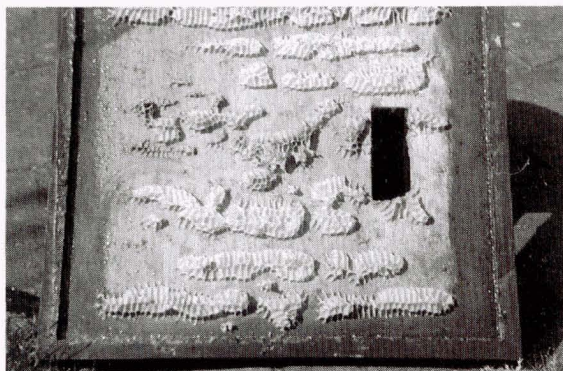
Overpeinzingen

Dat ik met die gedachte niet alleen sta blijkt uit een artikel in het blad 'De Stertselaar' van de imkersvereniging Leiden e.o. (de grootste aangesloten subvereniging van de VBBN). Hetgeen daar naar voren wordt gebracht zou de gedachte kunnen zijn van een

Zo maar een plaatje

Deze maand een dekplank van een volk op twee broedkamers en twee honingkamers bij terugkomst van vakantie. Het was goed weer geweest, alle beschikbare ruimte was volgedragen met honing en uit

de braamraat tussen ramen en dekplank blijkt dat meer honingruimte geen luxe zou zijn geweest. De voeropening in de dekplank is zo groot gemaakt dat een bijenuitlaat er precies in past. Ook aan de andere zijde van de dekplank zijn latjes gemaakt langs de randen zodat er tijdens inspectie een bak op kan worden geplaatst zonder de bijen te pletten.

Het weer in juli en augustus

De maanden juli en augustus bereiken over de periode 1961-1990 een landelijk gemiddelde aantal uren zon van respectievelijk 191 en 187 uren, 70 en 68 mm neerslag en een gemiddelde maximum temperatuur van 20,7°C en 21,0°C. Het karakter van het weer over de vijf laatste jaren is te zien in onderstaande tabellen.

Juli-maanden

Jaar	Zon (uren)	Neerslag(mm)	Max.temp. (°C)
1988	somber	zeer nat (149)	kil (19,6)
1989	zonnig	droog (50)	warm (22,5)
1990	zr.zonnig (255)	droog (48)	normaal
1991	zonnig (236)	vrij droog	warm (22,7)
1992	zonnig	normaal	warm (22,2)

Augustus-maanden

Jaar	Zon (uren)	Neerslag(mm)	Max.temp. (°C)
1988	normaal	normaal	normaal
1989	normaal	droog (54)	warm (21,8)
1990	zonnig (225)	droog (49)	zeer warm (23,7)
1991	zonnig (232)	zr. droog (16)	warm (22,8)
1992	normaal	zeer nat (130)	warm (22,2)

De tomaatbij 1-aprilgrap

Joop Beetsma

Medewerkers van het Instituut voor Gewasbescherming, Zaadcontrole en Bijenkunde in Münster stuurden, nota bene op papier met briefhoofd van dit instituut, het bericht de wereld in dat zij er in geslaagd waren het gen, dat verantwoordelijk is voor het produceren van een giftige stof in de tomatenplant, in te bouwen in een chromosoom van de honingbij. Bijzonder was dat alleen de larve deze stof zou produceren, er zelf niet aan dood zou gaan, maar dat een varroamijt die bloed van deze larve opnam onmiddellijk zou sterven. Dit bericht haalde zelfs enkele imkertijdschriften en de imkers reageerden hier furieus op. Bij navraag bij mijn collega's die in dit type werk gespecialiseerd zijn, bleek dat de mogelijkheid om een plantaardig gen in een insect in te bouwen niet bekend was. Navraag bij Dr. Werner Mühlen van bovengenoemd instituut leerde dat het bericht een 1-aprilgrap was.

205

Inbinden van Bijen

Er is een mogelijkheid gevonden om de eerste jaargang van BIJEN in te laten binden. Het voorstel is dat belangstellenden hun exemplaren, voorzien van een acceptgirokaart, opsturen naar de redactie. De gebonden exemplaren worden teruggezonden. De kosten bedragen f 33,- per jaargang. Graag zouden wij vóór 1 september van u willen vernemen of u van deze gelegenheid gebruik wilt maken.
S.v.p. nog geen bladen sturen.

Nationale Honingkeuring Wageningen

Tijdens de Open Dag in het Bijenhuis te Wageningen op 16 oktober a.s. vindt ook de Nationale Honingkeuring plaats. Ter keuring kan worden aangeboden: diverse soorten honing, honinggebak, vlechtwerk etc. Iedereen wordt hierbij uitgenodigd om mee te doen, ook niet-VBBN-leden. Nadere informatie volgt.